

ITÄEUROOPANPAIMENKOIRAN ROTUMÄÄRITELMÄ

VENÄJÄN KENNELLIITON (RKF) HALLITUKSEN 3.4.2014 VAHVISTAMA ROTUMÄÄRITELMÄ
VENÄJÄN FEDERAATION ALUEELLA TEHTÄVÄÄ TUTKIMUSTA VARTEN

ITÄEUROOPANPAIMENKOIRA

Uusi painos

Tämä kuva ei välttämättä ole ihanteellinen esimerkki kyseisestä rodusta.

ALKUPERÄMAA: Neuvostoliitto.

VASTUUMAA: Venäjä.

AIEMMAN VOIMASSA OLLEEN ROTUMÄÄRITELMÄN JULKAISUPÄIVÄ: 1.11.2002 («*Vestnik RKF*», № 5 (44) 2003, sivu 6).

KÄYTTÖTARKOITUS: Soveltuu työ-/palvelukäyttöön. Perhekoiraksi, seurakoiraksi.

FCI-LUOKITUS: Ryhmä 1. Lammas- ja karjakoirat

(paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 1. Lammaskoirat (saksanpaimenkoirat).

Käyttökoetulokset suotavia.

RODUN LYHYT HISTORIA: Rotu kehitettiin Neuvostoliitossa 1940-luvulla. Jalostustyön tavoitteena oli saada koiria, jotka sopisivat mahdollisimman hyvin palvelemaan armeijassa, rajavartiojoukoissa, sisäasiainministeriön elimissä ja kansataloudessa maan erilaisissa ilmasto-olosuhteissa. Vuosina 1924–1936 Neuvostoliittoon tuotiin Saksasta muutama pieni ryhmä erityyppisiä ja -laatuisia saksanpaimenkoiria. Tehtävänä oli jalostaa näiden koirien pohjalta uusi paimenkoirarotu, joka sopisi paremmin käyttöön Neuvostoliitossa ottaen huomioon luonnonolosuhteet ja ilmasto-olosuhteet. Tähän tarkoitukseen käytettiin paikallisten koirien, joiden alkuperää ei tunnettu, mutta joiden fenotyyppi oli sopiva, verta. Rodunjalostustyön tuloksena saatiin rotu, joka nimettiin ”itäeuroopanpaimenkoiraksi”: Ensimmäinen rotumäärittely vahvistettiin vuonna 1955. Vuonna 2002 Venäjän Kennelliitto (RKF) hyväksyi itäeuroopanpaimenkoiran rotumäärittelyn.

YLEISVAIKUTELMA: Itäeuroopanpaimenkoira (VEO) on vahvarakenteinen, sen säkäkorkeus on keskimääräistä suurempi, suorakaiteen muotoinen, voimakas; vahva, muttei karkea luusto; vahvat, hyvin kehittyneet lihakset. Sukupuolten ero on selkeä: urokset ovat kookkaampia ja massiivisempia kuin nartut.

TÄRKEÄT MITTASUHTEET:

- Rungon pituus on 10–17 % suurempi kuin säkäkorkeus.
- Pään korkeus on noin 40 % koiran säkäkorkeudesta.
- Eturaajojen pituus kyynänpäästä maahan on suunnilleen puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Itäeuroopanpaimenkoira on tasapainoinen, itseensä luottava, tarkkaavainen, helposti koulutettava, luotettava kumppani ja suojelija.

PÄÄ: Muodoltaan kiilamainen, pään koko suhteessa runkoon, (pituudeltaan noin 40 % koiran säkäkorkeudesta), laaja muttei karkea.

Kallo: Kallon osa on litteä, korvien välissä melko leveä ja kohtuullisen syvä. Otsa on melkein litteä, siinä on lähes huomaamaton keskivako, tai sitten keskivakoa ei ole. Kulmakaaret ovat kohtuullisen näkyvät. Kallon ja kuonon linjat ovat samansuuntaiset. Takaraivo huomaamaton.

Siirtymä otsasta kuonoon (otsapenger): Keskipituinen, kohtuullisen hyvin havaittavissa.

Kirsu: Kirsu on suuri ja musta.

Kuono: Muodoltaan kiilamainen, kapenee kohti kuonon kirsua, pituudeltaan suunnilleen puolet pään pituudesta. Kuonon selkä on suora. Kuonon ei tule olla terävä.

Huulet: Tiiviisti sulkeutuvat, mustat. Pigmentiltään tummat.

Leukaluut/hampaat: Ylä- ja alaleuka ovat hyvin kehittyneet, lujat ja vahvat. Hampaat ovat suurikokoiset, valkoiset, tiiviisti vierä vieressä, täydellinen hammasrivistö (hammaskaavion mukaan 42 hammasta). Leikkaava purenta.

Poskiluut: Eivät ulkonevat, pyöreähköt.

Silmät: Keskipituiset, soikean muotoiset, melko kaukana toisistaan ja kohtuullisen vinot; mustat, tiiviisti sulkeutuvat luomet. Silmien väri tulisi olla mahdollisimman tumma.

Korvat: Keskipituiset tai vähän suuremmat, tasakylkisen kolmion muotoiset, pystyt, korkealla ja melko kauas toisistaan asettuneet, vähän pyörityneet kärjet. Lepotilassa korvien kärjet osoittavat vähän sivulle; valveilla ollessa korvat suuntuvat ylös samansuuntaisesti, ja kärjet osoittavat suoraan ylös.

KAULA: Maskuliininen, ilman kaulapaimua, olkapäitä kohden levenee jonkin verran, leveys suunnilleen puolet pään pituudesta. Asetunut 40-45°-asteen kulmaan selän linjaan nähden.

RUNKO: Harmoninen, sopusuhtainen, pitkänomainen, suorakaiteen muotoinen, tasapainoinen.

Säkä: Hyvin esillä, pitkä. Säkäkorkeus ei ole huomattavasti suurempi kuin ristiluun korkeus.

Selkä: Vahva, leveä, suora ja pitkä.

Lanne: Lyhyt, leveä, maskuliininen, lievästi kupera.

Lantio: Leveä, pyöreä, pitkä, maskuliininen, lievästi viettävä.

Rinta: Soikean muotoinen, pitkä, leveä ja syvä, rinnan alalinja asettunut suunnilleen kyynärpäiden tasolle tai vähän alemmaksi. Rinnan syvyys on 48–50 % koiran säkäkorkeudesta. Kylkiluut melko pyöreät.

Alalinja ja vatsa: Vatsa on suhteellisen ylös vetäytynyt.

HÄNTÄ: Häntä jatkaa rungon linjaa. Häntä on sapelin muotoinen, lepotilassa laskeutuu alas kintereisiin asti tai vähän alemmas; kiihtyneellä koiralla viimeinen kolmannes kaartuu selän tasolle, ja sitten vähitellen kohoaa pystyy, mutta ei koskaan osu selkään. Tasaisesti tuuhean turkin peittämä.

RAAJAT

ETURAAJAT: Suorat ja samansuuntaiset. Eturaajojen pituus kyynärpäistä maahan voi olla vähän enemmän kuin puolet koiran säkäkorkeudesta.

Lapaluut: Kohtuulliset pitkät, tiiviisti kiinni rintakehässä, asettuvat vinoon - 45° vaakaan.

Olkaluut: Kohtuullisen pitkät, asettuvat vinoon. Lavan ja olkavarren kulma noin 100°. Lihakset hyvin kehittyneet.

Kyynärvarret: Suorat, asettuneet samansuuntaisesti toisiinsa nähden.

Kyynärpäät: Suuntautuneet suoraan taakse eivätkä taivu sisään- tai ulospäin.

Välikämmenet: Pitkät, vahvat, joustavat, sivulta katsottaessa näyttävät asettuvan vähän vinoon.

Etutassut: Soikean muotoiset, kaarevat ja tiukat; päkiät ovat tiiviit ja tummat; kynnet vahvat ja tummat.

TAKARAAJAT: Takaa katsottuna – samansuuntaiset, vähän ulospäin kääntyvät, kinner kohtuullisen kulmautunut.

Lonkat: Kohtalaisen pitkät, leveät, hyvin kehittyneet lihakset.

Polvet: Polvissa normaali kulma.

Sääret: Kohtuullisen pitkät.

Kintereet: Lujat, kuivat, selkeästi näkyvät kulmat.

Jalkapöydän luut: Lujat, suoraan asettuneet. Kannukset tulee poistaa.

Takatassut: Soikean muotoiset, kaarevat ja tiukat; päkiät tiiviit ja tummat; kynnet pigmentoidut.

KÄYNTI/LIIKKEET: Vapaat, sulavat, maata tavoittavat, hyvin tasapainoiset. Takaraajojen työntö on hyvä, etuaskel ei ole liian korkea. Katsottuna edestä tai takaapäin raajat liikkuvat juostessa suoraviivaisesti. Juoksuvaudin lisääntyessä raajoilla on taipumus lähestyä keskilinjaa; etu- ja takaraajojen nivelet avautuvat vapaasti; selkä ja kupeet/lanteet joustavat kimmoisasti.

TURKKI

KARVA: Kaksinkertainen: peitinkarva on tiheää, tuntuu karkealta, suoraa, keskimittaista, tuuheaa; aluskarva on hyvin kehittynyt, tiheää ja pehmeää, yleensä vaaleampaa kuin peitinkarva. Pään karva, mukaan lukien korvien sisäpinnan, raajojen etuosan ja käpälien karva, on lyhyttä, kaulassa vähä pidempää ja tiheämpää. Reisien takaosan karva on pidempää ja muodostaa «housut».

VÄRI:

- Musta-harmaa, musta-oljenbeige, värin voimakkuus vaihtelee (satula, manttelin pituus vaihtelee); musta väri, jossa vaaleanharmaita tai oljenbeigejä merkkejä, joita voi olla silmien alla, poskiluissa, rinnassa, etu- ja takaraajoissa tai vain tassuissa ja peräaukon ympärillä.
- Kokonaan musta. Kun väritys on kokomusta, voi rinnassa olla pieni, valkoinen merkki, mutta se ei ole toivottavaa.
- Soopelinharmaa, soopelinpunainen väri (jossa voimakkuudeltaan erilaisia tummia maskeja).
- Voimakkaat punaiset värit ovat sallittuja mutta eivät suotavia.

KOKO:

Suotava koko: urokset 67–72 cm, nartut 62–67 cm.

PUUTTEET/VIRHEET: Mitä tahansa poikkeamaa edellä luetelluista seikoista tulee pitää puutteena/virheenä, ja sen vakavuus tulee arvioida siten, että se suhteellisesti vastaa puutteen/virheen ilmenemisastetta sekä sitä, miten se vaikuttaa koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT PUUTTEET/VIRHEET:

- Räikeät poikkeavuudet rotutyypistä;
- Kevyt, karkea tai irtonainen rakenne, lihasten heikkous;
- Neliömäinen tai hyvin pitkä muoto;
- Koko yli 2 cm pienempi kuin rotumääritelmässä mainittu;
- Epävarma käyttäytyminen;
- Epätyypillinen ulkonäkö;
- Pyöreät, ulkonevat silmät, hyvin vaaleat silmät;
- Puuttuu kaksi ensimmäistä premolaaria, välihammasta (2P1);
- Laiskat (pehmeät) korvat; roikkuvat korvat;
- Häntä, joka on kippuralla renkaan tai sirpin muotoisena, korkkiruuvim muotoinen häntä;
- Heikot nivelsiteet, väärät raajat, ei-tasapainoinen liikkuminen, tasakäynti;
- Raajojen samansuuntaisuudessa räikeä poikkeama, nivelet liian suorat tai niissä on ylimääräisiä kulmia;
- Kirsun osittainen depigmentaatio.

HYLKÄÄMISEEN JOHTAVAT VIRHEET:

- Aggressiivisuus tai arkuus;
- Ei vastaa rotutyyppejä;
- Mikä tahansa poikkeama täydellisestä hammaskaaviosta, joita ei ole erikseen mainittu puutelistassa;
- Kaikki poikkeamat leikkaavasta purennasta, leukaluiden vinous;
- Entropia, ektopia;
- Roikkuvat korvat;
- Ei rotumääritelmän mukainen väritys;
- Kirsun täydellinen depigmentaatio;
- Silmien erivärisyys (heterokromia), kaihi, sinisilmäisyys – toinen tai molemmat;
- Albinismi;
- Liian lyhyt häntä, typistetty häntä.
- Kryptorchimi (piilokives), yksipuoleinen tai molemmin puoleinen;
- Horjuvat tai pyörivät liikkeet ovat erittäin epäsuotavia.
- Kiharainen turkki, pitkäkarvaisuus tai lyhytkarvaisuus, aluskarvan puuttuminen.

Kaikki koirat, joissa on selviä fyysisiä tai käyttäytymiseen liittyviä poikkeamia, tulee diskvalifioida.

HUOMIOITAVAA:

- Uroksilla tulla olla kaksi selvästi normaalia kivistä, jotka ovat täysin laskeutuneet kivespussiin.
- Vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä koiria, joilla on rotumääritelmän mukaisia jälkeläisiä, voidaan käyttää rodunjalostukseen.